

LA FONT ROJA JA ÉS PARC NATURAL

Amb declaracions no n'hi ha prou

Aquests dies la Font Roja s'ha convertit en un nou parc natural a protegir.

Després dels anteriors nomenaments —els Columbrets, l'Albufera, Ifac i el Montgó—, el que cal són mesures concretes que els facen creïbles.

Josep Ramon Lluch

La Font Roja, el bosc mediterrani millor conservat del País Valencià, ja és parc natural. Així ho ha decidit el govern valencià en la darrera reunió abans de les vacances de Setmana Santa i de Pasqua. La proposta havia partit de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, a fi d'establir les mesures legals

Una iniciativa del conseller Font de Mora.

necessàries per a posar-hi en marxa una sèrie d'accions que permetessen la conservació del garrigar d'Alcoi i aturar-ne el procés de degeneració. Ben aviat, però, és va unir a la iniciativa la Conselleria d'Obres Públiques. La Font Roja és un espai natural únic on conviuen, al costat de l'alzina i la garriga, la moixera, el teix o el freixe, gràcies al fet que hi ha un microclima molt concret que permet el manteniment de les condicions de temperatura i humitat que necessiten aquestes espècies que abans poblaven zones molt més extenses de les comarques muntanyenques del País Valencià.

La Font Roja ha estat declarada parc natural pel govern autonòmic. Tanmateix, encara resten passes burocràtiques i legislatives perquè aquesta decisió tinga algun contingut concret. De moment, el decret que així ho ha ordenat ha de passar a la cambra le-

quimi portet

*"No queda ni un continent nou per descobrir; no queda riu per explorar, ni bufals per cacar. Per això som **PERSONES ESTRANYES**"*

quimi portet

**Ja és al carrer el seu L.P.
També disponible en cassette**

gislativa valenciana, i no serà fins passats tres mesos des que entre en vigor la llei corresponent que es constituirà el Consell de Protecció del Parc. Aquest òrgan estarà compost per representants de les institucions autonòmiques, de la Universitat, dels ajuntaments on està situat, com també de diversos organismes i entitats que encara han de ser determinats.

Cal destacar, però, que, en principi, les gestions de la Conselleria d'Agricultura semblen haver estat bastant encertades. Segons sembla, hi ha hagut una planificació inicial que ha buscat l'acord entre propietaris públics —municipis— i privats, de cara a fer viable la declaració. En els quatre anteriors nomenaments, sobretot en el cas de l'Albufera, distintes fonts internes del PSPV-PSOE asseguren que hi jugarà més el colp efectista que els resultats previsibles a mig terme. I cal dir que en els quatre nomenaments la Conselleria que es va apuntar la jugada va ser la d'Obres Públiques i Urbanisme, dirigida per Rafael Blasco. En aquesta ocasió no ha estat així, i totes les gestions s'han vist acompanyades, a més, dels moviments que provoca la rivalitat entre els dos equips. Pel que fa a la gestió del parc, el decret del govern

Rafael Blasco. Haurà d'existir acord entre les dues conselleries.

valencià l'encomana a la Conselleria d'Agricultura i Pesca, tot i que el nomenament del director —curiosament— s'haurà de fer mitjançant un acord entre aquesta conselleria que presideix Lluís Font de Mora i la d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports. Caldrà esperar el resultat de les pròximes eleccions autonòmiques i la

correlació de forces subsegüent per a saber en qui recaurà el càrrec.

La declaració de parc natural de l'alzinar d'Alcoi està bé com a gest. Tanmateix, ja ha estat dit, cal que no es redueca a això. L'Albufera gaudeix també d'aquest títol, i la devesa del Saler, però és ben evident que continuen cremant-se parcel·les cada vegada més nombroses al Saler i que l'Albufera ha entrat en un procés de degradació gens optimista, ja que encara no s'ha fet res positiu per a evitar que hi vagen a parar les sèquies de l'Horta Sud, ni les clavegueres dels pobles que l'envolten. Tampoc no s'ha fet res per a evitar els abocaments contaminants que, de manera indiscriminada, hi llancen les fàbriques d'una de les comarques més industrialitzades del País Valencià.

Els Columbrets tenen també un títol ben pompós... Parc Marítime-Terrestre, tot i que sobre el paper, però bé que resta encara que el Congrés dels Diputats approve la iniciativa del govern valencià. El que cal, doncs, no són grans declaracions de principis i bones intencions, sinó accions concretes i finançament econòmic suficient perquè es puguen dur endavant les tasques necessàries per a l'adequada conservació d'un ecosistema únic. □

SALVEM EL CATALÀ: INDEPENDÈNCIA

DIA 23 D'ABRIL

Manifestacions a GIRONA (Plaça Independència, 19.30 h)

BARCELONA (Rambla de Canaletes, 20 h)

PALMA (Plaça de Cort, 20 h)

DIA 25 D'ABRIL

Mítting a VALÈNCIA (Societat Coral El Micalet, 20 h)

Parlaran: — Ton Ibàñez, dels Grups de Defensa de la Llengua.
— Un familiar dels refugiats polítics catalans.
— Josep Guia, del Moviment de Defensa de la Terra.

Intervindran, així mateix, solidàriament:

— Jon Idigoras, d'Herri Batasuna.
— Un representant del Bloque Nacionalista Galego.

DIA 1 DE MAIG

Manifestacions a GIRONA, BARCELONA, VINARÒS, VALÈNCIA...

Grups de Defensa de la Llengua

**MOVIMENT DE
DEFENSA DE LA TERRA**

